

تعیین پهنه های مناسب برای توسعه شهری با استفاده از پارامتر های طبیعی

(مطالعه موردی: شهرستان ماکو)

امیر کرم

استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه خوارزمی

آیلا قلی زاده

مدرس دانشگاه پیام نور ماکو

مرضیه آقاعلیخانی

دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه خوارزمی

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۳/۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۲/۱۷

چکیده

شناخت موانع ژئومورفولوژیکی برای توسعه شهری، شهرها یکی از اصلی ترین کارهای ژئومورفولوژیست ها و برنامه ریزان شهری است و با توجه به آن، مکان یابی اراضی مناسب برای توسعه فیزیکی شهرها بسیار ضروری است. متخصصین ژئومورفولوژی شهری می توانند با شناسایی فرآیندهای ژئومورفولوژیک، پیش بینی تغییرات آنها در آینده و تهیه نقشه های ژئومورفولوژی، به ایجاد محیطی سالم و کم مخاطره شهری، سهم شایسته ای را در برنامه ریزی و توسعه شهری ایفا کنند. در این تحقیق با استفاده از مدل فازی - تاپسیس در نرم افزار ARC GIS پهنه بندی زمین برای توسعه شهرستان ماکو بر پایه معیارهای شیب، ارتفاع، زمین شناسی، کاربری زمین، قابلیت اراضی، یخبندان، اختلاف دمای سالانه، خطر لغزش، خاک، فاصله از رود، فاصله از شهر ارزیابی شد که در آن تناسب زمین برای توسعه شهری به پنج طبقه بسیار نامناسب، نامناسب، متوسط، مناسب و بسیار مناسب تقسیم شد و نقشه پهنه بندی آن تهیه گردید. نتایج نشان داد که کلاس با پهنه مناسب ۱۴/۶۲ درصد مساحت منطقه و پهنه بسیار مناسب ۶/۵۵ درصد مساحت کل محدوده مطالعاتی را در بر گرفته است. همچنین حدود ۱۶/۱۸ درصد مساحت منطقه در پهنه بسیار نامناسب قرار گرفته است که عمدتاً در حاشیه پایکوه ها و شیب های تند توسعه یافته اند.

واژگان کلیدی: پهنه بندی، توسعه شهری، تاپسیس فازی، شهرستان ماکو

مقدمه

شهرها، زمین‌های وسیع و گسترده‌ای را به خود اختصاص می‌دهند. این زمین‌ها از ترکیب واحدهای مختلف توپوگرافی و ژئومورفولوژی تشکیل می‌یابند. هر اندازه که شهرها توسعه یابند و گسترش پیدا کنند، برخورد آن‌ها با واحدهای گوناگون توپوگرافی و ژئومورفولوژیکی و موضوعات مربوط به آن‌ها زیادتر می‌شود. واحدهای ژئومورفولوژی همیشه با پویایی و دینامیسم محیط طبیعی در ارتباط است، هرگونه اقدام در راستای توسعه و عمران شهرها به نحوی با پویایی و دینامیسم مذکور و در نتیجه با پدیده‌های ژئومورفولوژی، تلاقی می‌کند. در این برخورد اگر برخی از اصول و نکات ضروری رعایت نشود، تعادل مورفودینامیک محیط به هم می‌خورد و خطرات بزرگی غالب تجهیزات و امکانات شهری را مورد تهدید قرار می‌دهد (رجائی، ۱۳۸۷: ۲۰۳). ژئومورفولوژی شهری در جستجوی مناطقی است که مقر شهر یا ساختمان‌های درون آن در زمین‌های پایدار و کم آسیب‌پذیر مستقر شوند و از سوی دیگر با احداث آن‌ها کمترین خسارت به زمین وارد شود. از این رو در برنامه‌ریزی شهری به منظور بالا بردن ایمنی شهروندان در برابر خطرات ناشی از فرآیندهای ژئومورفولوژیکی، لازم است با شناخت زمین از لحاظ کاربری اراضی و میزان خطر پذیری، جهات مناسب برای گسترش شهر در آینده مشخص شود. به کمک مطالعات ژئومورفولوژیکی، هر چند به صورت مقدماتی، تشخیص مناطق آسیب‌پذیر و خطرناک شهری امکان‌پذیر می‌گردد و دست‌اندرکاران تهیه طرحهای توسعه عمران شهر می‌توانند با کسب آگاهی کامل از پتانسیل مورفودینامیک محیط، مکان‌های مناسب را به منظور گسترش شهری و مراکز سکونت‌گاهی انتخاب نمایند، بدیهی است که در چنین شرایطی مناطق مورد مطالعه هرگز با خسارت سنگین و پرهزینه روبه‌رو نمی‌شوند. بر همین اساس، مطالعه و بررسی تعیین پهنه‌های مناسب برای توسعه شهری با استفاده از پارامترهای ژئواقلیمی در شهرستان ماکو به عنوان موضوع این تحقیق و پژوهش انتخاب گردیده است. برای ارزیابی تناسب زمین^{۱۵} و تحلیل‌های تصمیم‌گیری چندمعیاری، روش‌ها و مدل‌های متعددی ابداع شده و توسعه یافته (کرم، ۱۳۸۴). از جمله آخرین کارهایی که در ارتباط با موضوع مورد مطالعه انجام شده می‌توان به تحقیق بوجورکوئز و دیگران^{۱۶} (۲۰۰۱) اشاره کرد. آنها در ارزیابی تناسب زمین در مکزیک از این روش استفاده کردند. اسوارای و دیگران^{۱۷} (۲۰۰۵) تخصیص کاربری زمین شهری را از طریق روش

^{۱۵}-land suitability assessment

^{۱۶}- bojorquez , et al (2001)

^{۱۷}-- Svaray , et al (2005)

(AHP) به انجام رساندند. ناسون^{۱۸} (۲۰۰۶) از طریق عوامل کشاورزی، منابع طبیعی و منابع آب با روش (AHP) تناسب زمین برای شهر فلورانس در جنوب شرقی مینه‌سوتای^{۱۹} آمریکا را تحلیل نمود. هوانگ و دیگران^{۲۰} با یکپارچه سازی (GIS) و روش (AHP) تحلیل تناسب زمین برای مکانیابی محل دفن زباله‌های هسته‌ای را در کانادا انجام دادند. آنها با استفاده از معیارهای کاربری زمین، شیب، زمین-شناسی، فاصله تا پهنه‌های آبی، فاصله تا راه‌های اصلی، فاصله تا مراکز شهری و اندازه قطعات زمین ارزیابی مذکور را انجام دادند. لی^{۲۱} (۲۰۰۶) از روش (AHP) برای تحلیل تجربی خصوصی سازی در توسعه شهری بهره گرفت.

در ایران در مورد گسترش فیزیکی و جنبه‌های ژئومورفولوژیکی و طبیعی شهرها، تحقیقات متعددی در دانشگاه‌های مختلف انجام گرفته است، کرم (۱۳۸۷) تناسب زمین را برای توسعه کالبدی برپایه عوامل طبیعی مجموعه شهری شیراز را با استفاده از فرایند سلسله مراتبی (AHP) در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) رابرسی کرده است. قنوتی و سرخی (۱۳۸۵) نیز برای مکانیابی محل دفن بهداشتی مواد زائد شهری آبدانان از روش مذکور استفاده کردند (قنوتی و سرخی، ۱۳۸۵). غفاری (۱۳۸۲) برای اولویت بندی بحران در سکونتگاههای روستایی از روش مذکور استفاده کرد (غفاری، ۱۳۸۲). سرور (۱۳۸۳) برای مکانیابی جهت توسعه آبی شهر میاندوآب از روش (AHP) کمک گرفت (سرور، ۱۳۸۳). محمدی (۱۳۸۸) به ارزیابی قابلیت‌ها و تنگناهای ژئومورفولوژیکی توسعه فیزیکی شهر کرج و حومه با استفاده از مدل AHP پرداخته است. نجفی (۱۳۸۹) به ارزیابی قابلیت‌ها و محدودیت‌های ژئومورفولوژیکی توسعه فیزیکی شهر ایلام با استفاده از مدل AHP پرداخته است.

با توجه به موقعیت قرار گیری شهرهای شهرستان ماکو و وقوع مخاطرات ژئومورفولوژیکی از قبیل ریزش سنگ که در امر برنامه ریزی برای توسعه فیزیکی پایدار شهرهای این شهرستان کمتر مورد توجه قرار گرفته و توسعه شهرها تا ارتفاعات و در نواحی پرخطر آسیب پذیری آنها را در مقابل بلایای طبیعی موجب گشته است. علاوه بر این افزایش روز افزون جمعیت شهری و عدم وجود فضای مناسب برای توسعه شهرهای این شهرستان مشکلات و موانع موجود را در توسعه شهرها را شدت بخشیده است بر

^{۱۸}-Nadson(2006)

^{۱۹}- new minia city

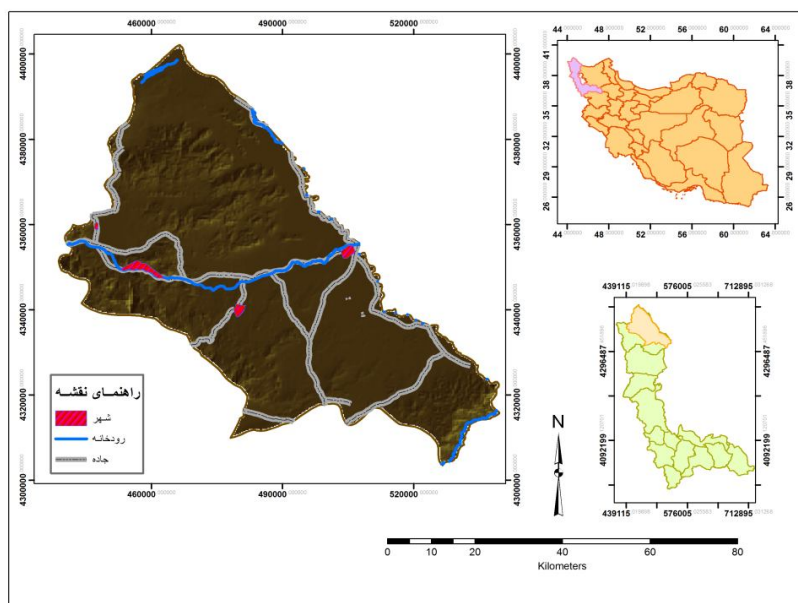
^{۲۰}- Huang , et al (2006)

^{۲۱}- Lee (2006)

همین اساس، مطالعه و بررسی اراضی مناسب برای توسعه شهرستان ماکو در این پژوهش مورد توجه قرار گرفته است که در آن سعی شده ضمن شناسایی محیط طبیعی شهرستان ماکو به وضوح و روشنی مسائل و مشکلات ناشی از توسعه فیزیکی این شهرستان و تلاقی آن با پدیده‌های ژئومورفیک و عوامل مرتبط با آن بیان گردد. لذا در این پژوهش سعی شده با استفاده و تکیه بر تعدادی از عوامل و معیارهای طبیعی و هم چنین بهره گیری از اجرای مدل فازی - تاپسیس در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) تناسب زمین برای توسعه شهری در شهرستان ماکو پهنه بندی شود.

موقعیت منطقه مورد مطالعه

شهرستان ماکو بین طول شرقی ۴۴ درجه و ۱۷ دقیقه تا ۴۴ درجه و ۵۲ دقیقه و عرض شمالی ۳۹ درجه و ۸ دقیقه تا ۳۹ درجه و ۴۶ دقیقه از توابع استان آذربایجان غربی در شمالغرب ترین نقطه کشور قرار دارد. وسعت آن ۴۱۸۲ کیلومتر می باشد، از نظر ارتفاعی در سطوح نزدیک به ۴۰۰۰-۴۵۰۰ متر قرار دارد. این منطقه از نظر شرایط طبیعی دارای آب و هوای نیمه خشک با تابستان گرم و زمستان سرد است و از اختلاف دمای سالانه بالایی برخوردار می باشد همچنین میانگین روزهای یخبندان در ایستگاه هواشناسی ماکو طی ۱۱۶/۵ روز می باشد. از نظر زمین شناسی منطقه مورد مطالعه در دوره ترشیاری در نتیجه فشارهای وارده بر قفقاز و آسیای صغیر شکل گرفته . و از لحاظ تقسیم بندی جزء زون البرز آذربایجان محسوب می شود. باتوجه به کوهستانی بودن منطقه مورد مطالعه و همچنین وضعیت اقلیمی و زمین شناسی که اغلب جنس سنگهای منطقه از نوع سنگ آهک می باشد انواع حرکات در این منطقه وجود دارد که از جمله آنها ریزش، زمین لغزش و سیل از فعالترین پدیده های دینامیکی فعال در دامنه ها هستند و در میان شهرهای این شهرستان، شهر ماکو بیشتر از شهرهای دیگر در معرض وقوع رخدادهای ناشی از حرکات دامنه ای می باشد .

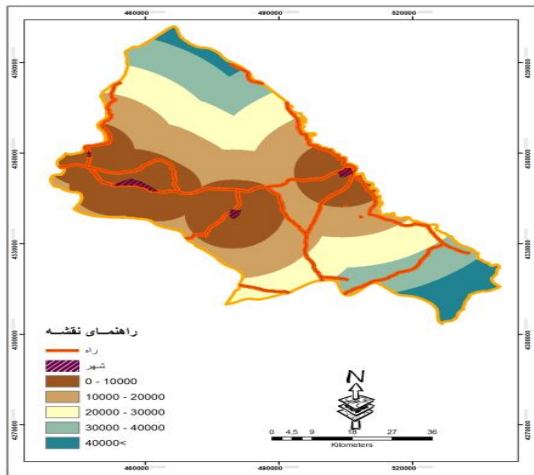

شکل شماره ۱- نقشه موقعیت منطقه مورد مطالعه در ایران و استان

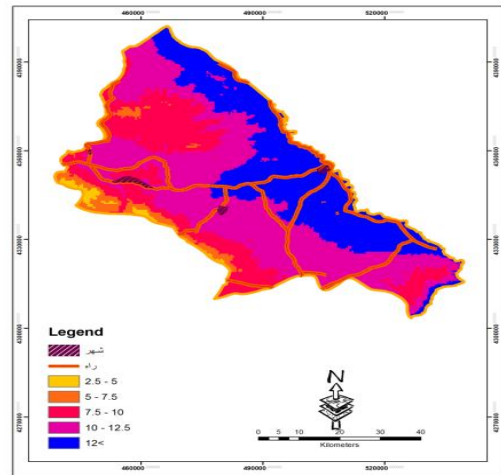
داده ها و روش شناسی

الف- داده ها و لایه های مورد استفاده

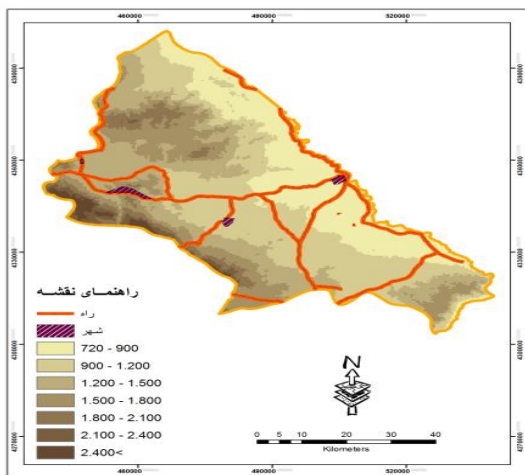
با توجه به موضوع و هدف تحقیق که پهنه بندی اراضی مناسب برای توسعه شهری در سطح شهرستان ماکو می باشد ابتدا مطالعات قبلی مورد بررسی قرار گرفته است سپس پارامترهای اختلاف دمای سالانه، فاصله از شهر، فاصله از رود، ارتفاع، زمین شناسی، یخبندان، حرکات دامنه ای، کاربری زمین، قابلیت اراضی، شیب و خاک استفاده گردید (شکل ۲-۱۲) برای تهیه این لایه ها اطلاعات موجود شامل نقشه های زمین شناسی با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰، قابلیت اراضی ۱:۱۰۰۰۰۰، توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ و اطلاعات اقلیمی پیرامون حوضه در محیط GIS مورد استفاده قرار گرفته است. با توجه به قابلیت های نرم افزار ArcGIS در تحلیل داده های مکانی و توانمندی این نرم افزار در اجرا مدل های مختلف آماری و ریاضی نظیر تاپسیس- فازی برای تعیین اراضی مناسب جهت توسعه شهری شهرستان ماکو در سطح منطقه مطالعه استفاده شد.

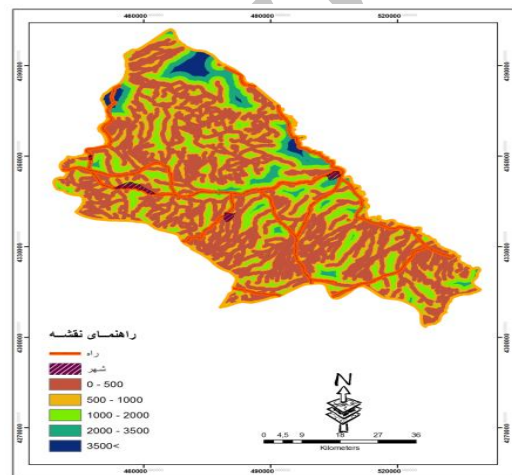
شکل شماره ۳- نقشه فاصله از شهر

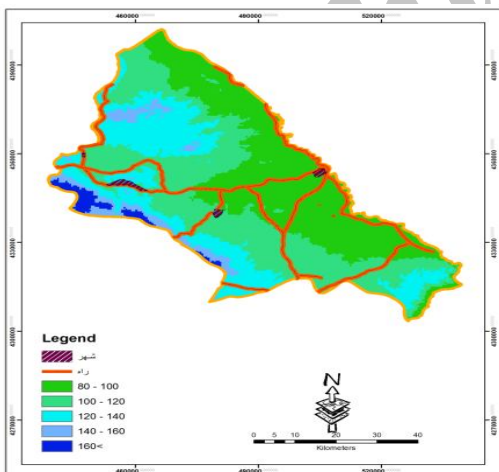
شکل شماره ۲- نقشه اختلاف دما

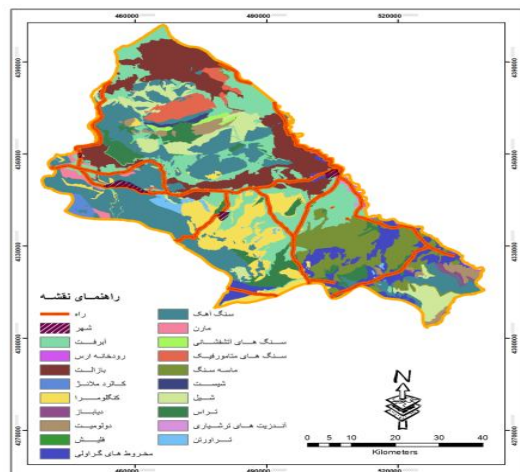
شکل شماره ۵- نقشه ارتفاع

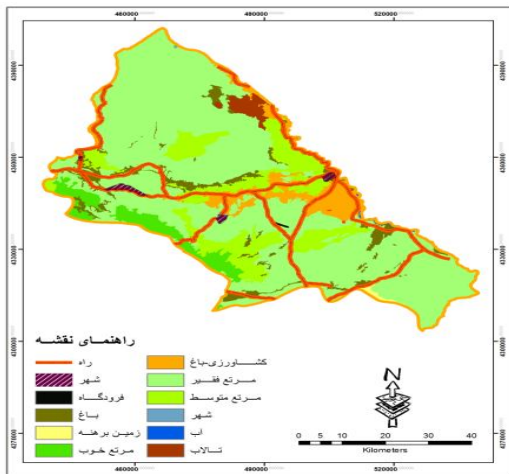
شکل شماره ۴- نقشه فاصله از رود

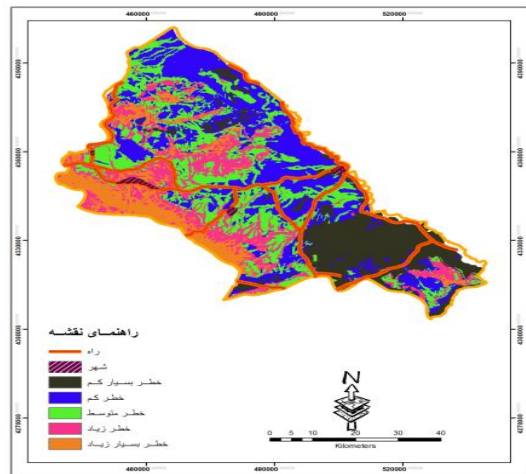
شکل شماره ۷- نقشه یخبندان

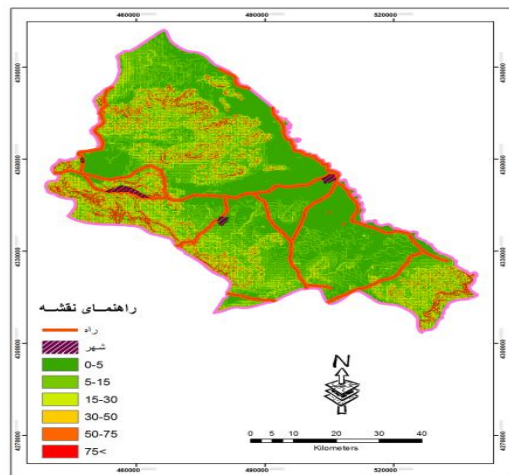
شکل شماره ۶- نقشه زمین شناسی

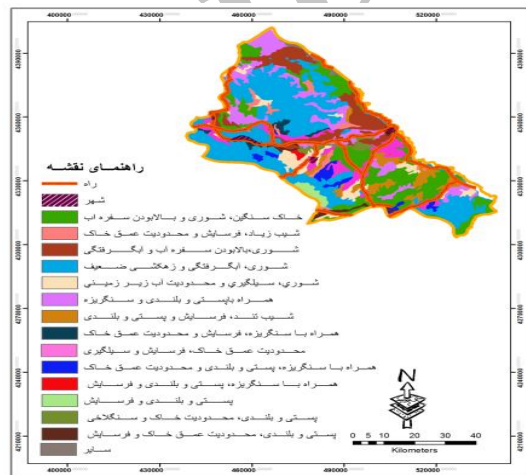
شکل شماره ۹- نقشه کاربری اراضی

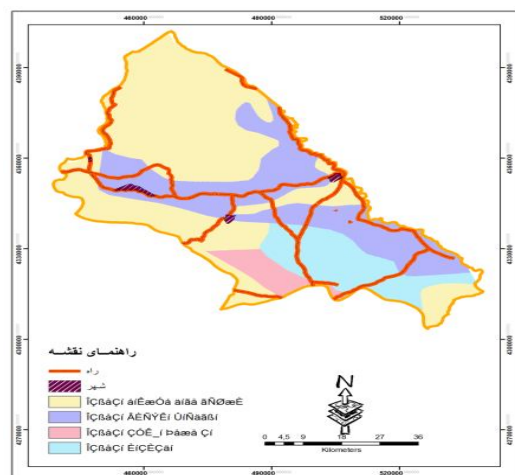
شکل شماره ۸- نقشه حرکات دامنه ای

شکل شماره ۱۱- نقشه شیب

شکل شماره ۱۰- نقشه قابلیت اراضی

شکل شماره ۱۲-نقشه خاک

ب- روش شناسی تحقیق

مدل تاپسیس^{۲۲}: این مدل گزینه ها را بوسیله شاخصهای تعریف شده مورد ارزیابی قرار می دهد و منطق آن بر تعیین فاصله هر یک از گزینه ها از نقاط ایده آل مثبت و منفی می باشد و گزینه بهینه گزینه ای است که کمترین فاصله از ایده آل مثبت و بیشترین فاصله از ایده آل منفی را دارا باشد (مومنی و همکاران، ۱۳۹۰). تفاوت مدل فازی_تاپسیس با مدل تاپسیس در نرمال سازی و ایجاد ماتریس بی بعد لایه ها با استفاده از توابع فازی در این مدل می باشد. بنابراین در این مدل پس از تهیه ماتریس بی بعد لایه ها، ماتریس وزین لایه ها نیز با ضرب وزن های کارشناسی در ماتریس های بی بعد بدست می آید و در نهایت پس از تعیین ایده آل پوینت های مثبت و منفی فاصله هر یک از لایه ها از این نقاط با استفاده از روابط (۱ و ۲) بدست آمده است. رابطه (۱) فاصله از ایده آل پوینت مثبت

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^m (V_{ij} - V_j^+)^2} \quad i = 1, 2, \dots, m$$

رابطه (۲) فاصله از ایده آل پوینت منفی

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^m (V_{ij} - V_j^-)^2} \quad i = 1, 2, \dots, m$$

گزینه بهینه نیز از رابطه (۳) بدست آمد.

$$CL_i = \frac{d_i^-}{d_i^- + d_i^+}$$

بنابراین جهت پهنه بندی اراضی مناسب برای توسعه شهری به این روش ابتدا روابط هر یک از پارامترها تعیین و سپس برای بدست آوردن ماتریس موزون بی بعد آنها به کمک توابع فازی برای هر یک از این پارامترها وزن کارشناسی تعیین گردید (جدول ۱) که با ضرب این وزن ها در لایه ها ماتریس بی بعد وزین پارامترها بدست آمد.

^{۲۲}-Topsis

جدول شماره ی ۱- توابع عضویت هر یک از پارامترها

توضیحات	توابع	لایه
شیب ۵ تا ۵ درصد برابر ۱ و از ۵ تا ۲۱۱ به صورت نزولی بین صفر تا ۱ (رابطه معکوس)		شیب
ارتفاع ۷۰۰ تا ۱۰۰۰ متر برابر ۱ و از ۱۰۰۰ تا ۲۸۸۵ به صورت نزولی بین صفر تا ۱ (رابطه معکوس)		ارتفاع
بگونه ای امتیاز دهی گردیده است که با توسعه فیزیکی رابطه مستقیم داشته باشد.		زمین شناسی
بگونه ای امتیاز دهی گردیده است که با توسعه فیزیکی رابطه مستقیم داشته باشد.		کاربری زمین
بگونه ای امتیاز دهی گردیده است که با توسعه فیزیکی رابطه مستقیم داشته باشد.		قابلیت اراضی
تعداد روزهای یخبندان بین ۸۷ تا ۱۰۰ روز برابر ۱ و از ۱۰۰ تا ۱۸۷ به صورت نزولی بین صفر تا ۱ (رابطه معکوس)		یخبندان
هر چه اختلاف دما کمتر باشد مناسب تر است (رابطه معکوس)		اختلاف دما
بگونه ای امتیاز دهی گردیده است که با توسعه فیزیکی رابطه معکوس داشته باشد.		خطر لغزش
بگونه ای امتیاز دهی گردیده است که با توسعه فیزیکی رابطه مستقیم داشته باشد.		خاک
هر چه فاصله از رود بیشتر باشد بهتر است (رابطه مستقیم)		فاصله از رود
فاصله ۵ تا ۱۰۰۰ متر برابر ۱ و از ۱۰۰۰ تا ۵۳۳۵۶ متر به صورت نزولی بین صفر تا ۱ (رابطه معکوس)		فاصله از شهر

در نهایت فاصله هر یک از پارامترها از ایده آل های مثبت و منفی استخراج گردید و نقشه نهایی بر اساس رابطه (۳) بدست آمد.

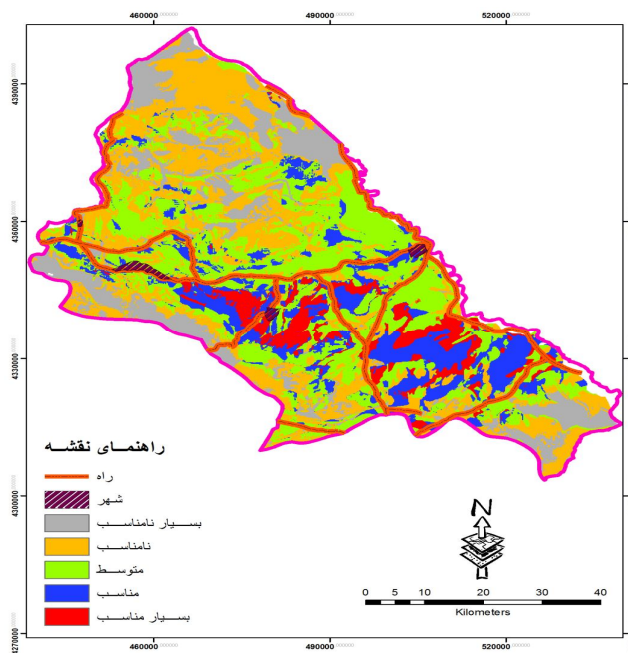
جدول شماره ی ۲- ماتریس ارزش دهی به هریک از معیارها

لایه	شیب	ارتفاع	زمین شناسی	کاربری	قابلیت اراضی	یخبندان	اختلاف دما	خطر لغزش	خاک	فاصله از رود	فاصله از شهر
وزن	۲	۳	۸	۵	۶	۴	۱/۵	۷	۱	۲	۹

پس از تهیه نقشه پهنه بندی اراضی مناسب جهت توسعه شهری شهرستان ماکو بوسیله این مدل نقشه بدست آمده بر اساس متد شکستگی های طبیعی در ۵ سطح بسیار نامناسب، نامناسب، متوسط، مناسب و بسیار مناسب طبقه بندی گردید.

یافته ها

با توجه به اینکه در برنامه ریزی برای توسعه فیزیکی پایدار یک شهر، بایستی قبل از هر چیز بستر طبیعی شهر مورد بررسی قرار گیرد. به همین منظور با کمک لایه های اطلاعاتی شیب، ارتفاع، زمین شناسی، کاربری زمین، قابلیت اراضی، یخبندان، اختلاف دمای سالانه، خطر حرکات دامنه ای، خاک، فاصله از رود، فاصله از شهر نقشه پهنه بندی اراضی مناسب برای توسعه شهری در شهرستان ماکو با کمک مدل تاپسیس- فازی تهیه گردید (شکل ۱۳).

شکل شماره ۱۳- نقشه پهنه بندی قابلیت توسعه فیزیکی

سپس بر اساس متد شکستگی های طبیعی در ۵ سطح (بسیار نامناسب، نامناسب، متوسط، مناسب و بسیار مناسب) طبقه بندی شد و مساحت مربوط به هر یک از طبقات بدست آمد (جدول ۲). برای آنکه درجه دقت و صحت این مدل و نتایج حاصل از آن آزمون گردد هر یک از لایه با نقشه نهایی همپوشانی شد و جداول متقاطع بین نقشه نهایی طبقه بندی شده تهیه گردید. یافته ها نشان داد که عوامل و شرایط محیط طبیعی در توسعه شهرهای شهرستان ماکو تاثیر عمده ای داشته همچنین رشد فیزیکی شهرها به دلیل عدم فضای مناسب منجر به ساخت و ساز در اراضی پرمخاطره و دامنه کوهها شده است که عمدتاً خسارات جانی و مالی فراوانی را برای ساکنین منطقه بوجود آورده طوری که در شهر ماکو موجب توسعه خطی این شهر در داخل تنگه ای به طول ۱۴ کیلومتر شده که این تنگه همواره در معرض سوانح طبیعی از جمله

سیل، سنگ ریزش و زلزله قرار دارد و توسعه فیزیکی نامطلوب بر روی نواحی پر خطر داخل تنگه نیز به این امر شدت بخشیده است یافته های تحقیق همچنین نشان میدهد بافت قدیمی شهرها که اغلب در دامنه کوهها استقرار یافته اند بیشتر در معرض وقوع حرکات دامنه ای که تحت تاثیر لیتولوژی، زمین شناسی، اقلیم، ارتفاع، سبب رخ میدهد می باشند.

جدول شماره ۳- طبقات محدودیت فیزیکی نقشه نهایی مدل تاپسیس- فازی

ردیف	طبقه تناسب زمین	مساحت (کیلومتر مربع)	مساحت (درصد)
۱	بسیار نامناسب	۶۷۳/۵۳	۱۶/۱۸
۲	نامناسب	۱۳۰۳/۸۱	۳۱/۳۲
۳	متوسط	۱۳۰۳/۹۸	۳۱/۳۳
۴	مناسب	۶۰۸/۴۱	۱۴/۶۲
۵	بسیار مناسب	۲۷۲/۸۲	۶/۵۵
۶	مجموع	۴۱۶۲/۵۵	

نتیجه گیری

همچنانکه گفته شد برای اجرای مدل ابتدا روابط هر یک از پارامترها تعیین و سپس برای بدست آوردن ماتریس موزون بی بعد آنها به کمک توابع فازی برای هر یک از این پارامترها وزن کارشناسی تعیین گردید که با ضرب این وزن ها در لایه ها ماتریس بی بعد وزین پارامترها بدست آمد. در نهایت فاصله هر یک از پارامترها از ایده آل های مثبت و منفی استخراج گردید و نقشه نهایی بر اساس رابطه (۳) بدست آمد و نقشه نهایی با روش شکستگی های طبیعی به ۵ سطح (بسیار نامناسب، نامناسب، متوسط، مناسب و بسیار مناسب) طبقه بندی شد.

براساس جدول (۳) مساحت و درصد مساحت هر یک از طبقات تناسب زمین حاصل از اجرای مدل فازی- تاپسیس نشان می دهد از کل مساحت ۴۱۶۲ کیلومتر مربعی از محدوده حدود ۶/۵۵ درصد آن در طبقه بسیار مناسب و ۱۴/۶۲ درصد نیز در طبقه مناسب واقع گردیده است. به عبارت دیگر حدود ۲۱ درصد محدوده ارزیابی شده به لحاظ عوامل طبیعی تناسب خوبی برای توسعه کالبدی دارند و می توانند برای برنامه ریزی کالبدی و فضایی مورد توجه قرار گیرند. برای آنکه درجه دقت و صحت این مدل و

نتایج حاصل از آن آزمون گردد عملیات تحلیل جداول متقاطع بین نقشه نهایی طبقه بندی شده تهیه گردید (جدول ۴). نتایج حاصل از جداول متقاطع نشان داد که از کل اراضی مناطق واقع در شیب ۵-۰ درصد و سطوح ارتفاعی ۷۰۰-۱۳۰۰ متر و مناطقی که دارای خاک ریگوسل و از نظر زمین شناسی گنگلومریت و ماسه سنگ هستند برای توسعه شهری تناسب خوبی دارند و نواحی با قابلیت اراضی و کاربری زمین به ترتیب اراضی فرسایشی و مراتع فقیر برای توسعه شهری مناسب می باشند و از نظر اقلیمی نیز اراضی مناسب در محدوده هایی واقع گردیده اند که دارای ۸۰ تا ۱۲۰ روز یخبندان سالانه، میانگین اختلاف دمای بیش از ۱۲ درجه سانتیگراد در سال می باشد همچنین اراضی کمتر مستعد وقوع حرکات دامنه ای و مناطقی که حدود ۰-۱۰۰۰۰ متر از شهر و ۰-۱۰۰ متر از رودخانه فاصله دارند می تواند برای توسعه شهری مورد توجه قرار گیرند. نتایج حاصل از اجرای این مدل به لحاظ بصری و تحلیل جداول متقاطع رضایت بخش است و این مدل می تواند در طیف وسیعی از ارزیابیهای چند معیاری از جمله در برنامه ریزی شهری و منطقه ای، مکانیابیهای مختلف مورد استفاده قرار گیرد. در رابطه با ارزیابی های چند معیاری و مکانیابی ها در عرصه برنامه ریزی و مدیریت محیطی علاوه بر روش تاپسیس فازی می توان از روش ها و مدل های دیگری همچون منطق فازی، شبکه های عصبی مصنوعی و مدل توزیع دو متغیره نیز بهره گرفت. از دیگر ویژگی های این مدل قابلیت اجرای آن در محیط ArcGIS می باشد.

جدول شماره ۴- جدول جمع بندی نتایج همپوشانی هر یک از لایه ها با نقشه نهایی

لايه	مناسب ترين سطوح	مساحت (درصد)
شیب	۵ تا ۰ درصد	۶۷/۰۲
قابلیت اراضی	- فرسایش - پستی و بلندی	۱۹/۶
کاربری	مرتع فقیر	۷۷/۴۳
خاک	ریگوسل و لیوسل	۴۷/۰۵
زمین شناسی	گنگلومریت و ماسه سنگ	۹۲/۲۵
تعداد روز یخبندان	۸۰ تا ۱۲۰ روز	۹۹/۴۳
حرکات دامنه ای	خطر بسیار کم	۴۵/۶
فاصله از شهر	۰ تا ۱۰۰۰۰ متر	۴۶/۶
فاصله از رود	۰ تا ۱۰۰ متر	۸۵/۸۱
اختلاف دما	بیش از ۱۲ درجه سانتیگراد	۶۵/۷۱
ارتفاع	۷۰۰ تا ۱۳۰۰ متر	۹۷/۳۶

منابع

- ۱- رجائی، عبد الحمید(۱۳۸۷)؛ کاربرد ژئومورفولوژی در آمایش سرزمین و مدیریت محیط، تهران، نشر قومس.
- ۲- سازمان آب و هواشناسی کشور، آمار ایستگاههای سینوپتیک، مراغه، تبریز، جلفا، خوی، ماکو و ارومیه
- ۳- سازمان زمین شناسی کشور، نقشه زمین شناسی، ۱:۱۰۰۰۰۰
- ۴- سازمان نقشه برداری کشور، نقشه توپوگرافی، ۱:۵۰۰۰۰
- ۵- سرور، رحیم.۱۳۸۳. استفاده از روش (AHP) در مکانیابی های جغرافیایی (مطالعه موردی : مکانیابی جهت توسعه آتی شهر میاندواب). پژوهش های جغرافیایی. شماره ۴۹. پاییز ۱۳۸۳. صص ۳۸-۱۹.
- ۶- غفاری ، سیدرامین.۱۳۸۲. " اولویت بندی بحران در سکونتگاههای روستایی با روش AHP (مطالعه موردی: دهستان بازفت)". فصلنامه مهندس مشاور. شماره ۱۲. زمستان ۱۳۸۲. صص ۱۰۷-۱۰۰.
- ۷- قنوتی ، عزت ... و سرخی ، ولی . ۱۳۸۵. " مکانیابی محل دفن بهداشتی مواد زائد جامد شهری با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) مطالعه ی موردی شهر آبدانان ". فصلنامه ی سرزمین .سال سوم. شماره ۱۱ . پاییز ۱۳۸۵. صص ۶۷-۷۷
- ۸- کرم، امیر(۱۳۸۴)، تحلیل تناسب زمین برای توسعه کالبدی در محور شمال غرب شیراز با استفاده از رویکرد ارزیابی چند معیاری (MCE) در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی (ساج-GIS)، پژوهش های جغرافیایی_ شماره ۵۴، صص ۱۰۶-۹۳.
- ۹- کرم، امیر(۱۳۸۷)، کاربرد روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) در ارزیابی زمین برای توسعه کالبدی بر پایه عوامل طبیعی (مطالعه موردی: مجموعه شهری شیراز)، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ج ۸، ش ۱۱.
- ۱۰- محمدی، اعظم(۱۳۸۸)، ارزیابی قابلیتها و تنگناهای ژئومورفولوژیکی توسعه فیزیکی شهر کرج و حومه با استفاده از مدل AHP، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- ۱۱- مومنی، منصور، جعفرنژاد، احمد و صادقی، شکوفه .۱۳۹۰. جایجایی بهینه مراکز توزیع در فرایند بازاریابی با استفاده از روش ریاضی. مدیریت صنعتی، ۶: ۱۲۹-۱۴۸.
- ۱۲- نجفی، اسمائیل(۱۳۸۹)، قابلیتها و محدودیتهای ژئومورفولوژیکی توسعه فیزیکی شهر ایلام، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران.
- 13- Bojorquez - tapia , L. et al .2001." GIS-based approach for participatory decision making & land suitability assessments ".INT. J. Geographical information science. 2001. vol ,15. No 2.pp.129-151
- 14- Huang,L.et al.2006." GIS-based hierarchy process for the suitability of nuclear waste disposal site .5th International conference on environmental informatics .august 1-3 , 2006. Bowling Green Kentucky .USA
- 15- Knudson, B. J. 2006." land use suitability Analysis for Florence township", Goodhue County. Southeast Minnesota. USA. WWW: \innovative gis.com/basis/supplements
- 16- Lee, Y.2006. "An empirical Analysis of privatization in urban developments".42nd ISO Carp congress.2006. pp.1-10
- 17- Svoray, T. et al.2005. "Urban land use allocation in a Mediterranean ecoton: habitat heterogeneity model incorporated in a GIS, using a multi-criteria mechanism" .landscape & urban planning .72(2005).pp-337-351.